

บทโครงร่างเรื่อง (Plot Outline)
ผ่าอุปสรรค ตามหารักนิรันดร์ (Hope Full with Hearted)

ภาค 1 - 3

โดย

ดิน หิน ฟ้า

65/3 หมู่ 5 ถนนสิงหวัฒน์ ซอยวัดพลายชุมพล
ต.พลายชุมพล อ.เมืองพิษณุโลก จ.พิษณุโลก 65000
โทร. 08 9644 1048, 0 5524 1266

e-mail sudin.expert@yahoo.com
website <http://www.igoodmedia.net>
online facebook/sudin.igoodmedia
channel youtube/igoodmedia.net

ต้นฉบับ
ตุลาคม 2556

ผ่าอุปสรรค ตามหารักนิรันดร์ (Hope Full with Hearted)

เด็กชายสังขุฒิ เด็กหญิงเอื้อย และ เด็กหญิงโสณน้อย วัย ๗-๘ ขวบ เป็นเพื่อนเล่นกันมาตั้งแต่วัยเยาว์ ในหมู่บ้านชนบท สังขุฒิ หรือ สังข์ เป็นลูกที่เกิดจาก ยศกร วิมลมาศ ผู้ว่าราชการเมืองวิชัยยศ และนางจันทน์ ต่อมา นางเมฆาวรรณ ภรรยาคนที่สองของยศกร ไล่ความจันทน์ ว่ามีชู้และเด็กสังข์ คือลูกชู้ จันทน์ต้องพาลูกหนีไปอยู่กับ ตาเปเลวและยายปิ่น ที่หมู่บ้านชนบท นางเมฆาวรรณ บงการให้สมุนไปฆ่าสังข์และนางจันทน์ สังข์ ถูกคนร้ายจับโยนลงน้ำ เอื้อย กับ โสณน้อยกระโดดลงน้ำตามไปช่วย เด็กทั้ง ๓ คน ถูกกระแสน้ำพัดพา หลุดเข้าไปในดินแดนสนธยา และเป็นที่มาของเรื่องราวทั้งหมด

สังข์ เอื้อย โสณน้อย ได้รับการช่วยเหลือและการอบรมเลี้ยงดูจาก นาเคนทร์ บุษปะเฒ่าผู้ฮั้วการแห่งหมู่บ้านป่าอาถรรพ์ ซึ่งเต็มไปด้วยภัยอันตรายจาก ภูติ ปีศาจ สัตว์ร้าย ต้นไม้กินคน แมงมุมยักษ์ สัตว์เวทกาล ปีศาจนาฬิกา เขาสอนให้เด็กทั้งสาม รู้จักเอาตัวรอดในป่า และสอนเวทกล^[1] ให้แก่เด็กๆ ต่อสู้กับภัยอันตรายต่างๆ สังข์เป็นเด็กฉลาดและแข็งแรงกว่าเพื่อน ถนัดการใช้อาวุธทุกชนิด เอื้อย และ โสณน้อย แม้จะเป็นเด็กมีนิสัยขี้สงสาร แต่เธอก็แกร่งพอที่ต่อสู้กับศัตรูได้ทุกรูปแบบเช่นกัน ทั้งนี้เป็นผลจากการฝึกอบรมสั่งสอนของนาเคนทร์

เมื่ออายุของพวกเขาได้ ๑๒ ปี พวกเขาต้องการออกไปจากป่าอาถรรพ์ เพื่อไปตามหาแม่และพ่อสังข์รักแม่มาก เอื้อยอยู่กับแม่เลี้ยงและพี่สาวใจร้าย แม้จะมีพ่อขึ้นมาแต่ก็ช่วยอะไรเธอไม่ได้ เอื้อยจึงต้องการตามหาแม่จริงๆ ที่ซึ่งเธอไป ส่วนโสณน้อย แม่ตายตั้งแต่เธอเกิด อยู่กับพ่อผู้มีแต่มีจิตวิญาณหาว่าลูกที่เกิดมาเป็นกาลกิณีพาคนตายเข้าบ้าน แม่แม่เลี้ยงจะใจดี แต่เธอก็เมื่อพ่อและเมื่อบ้าน จึงตามเอื้อยมาแต่ในที่สุดเธอก็คิดถึงแม่เลี้ยงใจดีและอยากกลับไปหาพ่อ

นาเคนทร์ รวบรวมคนป่าในหมู่บ้านที่เขาอยู่ได้ ๖ คน เป็นผู้อาสาพาเด็กๆ ออกจากป่า พวกเขาต้องเผชิญกับมายาของป่า พบฝูงกินรี กินรี เทพีแห่งลำแสงอรุณ ต่อสู้กับอำนาจของภูติ ปีศาจ เอลิเยน มนุษย์ต่างดาว หนอนทะเลทราย หลุมคำพูดเวลา พวกเขาต้องเสียเวลาไปนานถึง ๕๐ ปี และในที่สุด พวกพี่เลี้ยงที่พาเด็กมา ต้องมาจบชีวิตลงทั้งหมด แต่เด็กปลอดภัย จากการกลับมาของนาเคนทร์ด้วยเครื่องผ่านมิติเวลา และช่วยเด็กไว้ได้ทัน ก่อนที่จะตกเป็นเหยื่อของเอลิเยนต่างดาว นาเคนทร์ได้ทิ้งปมปริศนาบางอย่างไว้ให้เด็กๆ ค้นหาคำตอบในอนาคต

เอื้อย โสณน้อย และ สังข์ พบเด็กชาวเลอีก ๒ คน เป็นพี่น้องกัน คือ สินสมุทร กับ สุดสาคร พ่อกับแม่ของพวกเขา ออกไปทำการค้าทางทะเล ทิ้งให้พวกเขาอาศัยอยู่กับบ้าน นานหลายปี สินสมุทร กับสุดสาคร ก็อยากออกตามหาพ่อแม่เช่นกัน พวกเขาได้รับการช่วยเหลือจาก เฒ่าทะเล ฝึกสอนการเดินเรือให้

สังข์ เอื้อย โสณน้อย สินสมุทร และ สุดสาคร ออกผจญภัยทางทะเล ด้วยจุดมุ่งหมายอันเดียวกัน คือตามหาแม่และพ่อของพวกเขา ระหว่างทางพวกเขาต้องผูกมิตรกับโจรสลัด และต้องต่อสู้กับผีเสื้อสมุทร หมึกยักษ์ จนเรืออัปปางลงที่เกาะร้างกลางทะเล และที่นี่ พวกเขาเด็กๆ ค้นพบจุดกำเนิดของตำนานสายฟ้า

และเทพอสูร ที่เป็นเรื่องราวของ หนูมาน นางเมขลา และรามสูร ด้วยความกล้าหาญของเด็กๆ ที่ช่วยคืนอำนาจอิทธิฤทธิ์ให้แก่หนูมาน หนูมานจึงตอบแทนด้วยการ บอกที่ซ่อนของยานอวกาศของมนุษย์ต่างดาว ที่ทำตกไว้เมื่อหลายพันปีก่อน เพื่อให้เขารอดพ้นจาก การล่มสลายของเกาะร้าง อันเนื่องมาจากแผ่นดินไหว และยุบเกาะทั้งเกาะจมหายทะเลไป นั่นเป็นจุดสิ้นสุดภาคที่ ๑ ของการผจญภัย ของเด็กทั้ง ๕ คน

จบภาคที่ ๑

เด็กทั้ง ๕ คน พากันอาศัยยานอวกาศของมนุษย์ต่างดาว ซึ่งใช้ทำเป็นเรือเดินทะเล รอนแรมไปติดที่ ชายฝั่งของนครพันธุรัฐ ซึ่งเป็นนครรัฐอิสระ ปกครองโดยนายหญิงพันธุรัฐ นครพันธุรัฐ มีภารกิจผลิตอาวุธ ขยาย ทั้งอาวุธต่อสู้อากาศยาน อาวุธชีวภาพ มีห้องแล็บทดลอง มีการขยายเมืองโดยอาศัยแรงงานทาส ภายใต้ระบอบเผด็จการของนายหญิง

พวกเด็กๆ ถูกจับไปเป็นทาส แต่ในที่สุด นายหญิงก็มองเห็นความฉลาดของสังข์ และความสามารถ ของสินสมุทรและสุตสาคร จึงรับเลี้ยงไว้ แต่ไม่รู้ว่ายังมีเด็กอีก ๒ คน คือ เอื้อย กับ โสนน้อย ที่ธนูชัย หลานรักของนายหญิง ให้เป็นที่หลบซ่อน เพื่อแลกกับการได้ใกล้ชิดกับเอื้อย เพื่อกันไว้เป็นคนรัก ธนูชัย ไม่รู้ว่าพวกเด็ก ก็วางแผนหนีออกไปจากที่นี่เช่นกัน

สังข์ ค้นพบปริศนาของนาเคนทร์ แท้จริง นาเคนทร์ คือสามีของนายหญิงพันธุรัฐ ซึ่งทั้งสองคนเป็น นักวิทยาศาสตร์ ร่วมกันสร้างเครื่องผ่านมิติเวลา แต่นาเคนทร์ไม่อาจทนอยู่กับนายหญิงได้ จึงขโมยกุญแจ และลักพาเครื่องผ่านมิติเวลาหนีไป และไม่กลับมาอีก และเมื่อนายหญิง พบกุญแจของนาเคนทร์ที่อยู่กับ สังข์ ก็รู้ความจริงว่า นาเคนทร์ได้ส่งสังข์ มาเป็นตัวแทนในฐานะคนรัก และแทนคำขอโทษที่ไม่อาจมีบุตร ให้กับนายหญิงได้ นายหญิงจึงรับสังข์ไว้เป็นทายาท สร้างความเจ็บแค้นให้แก่ธนูชัย และเขาก็เจ็บแค้น มากขึ้น เมื่อสังข์ใช้กลลวงพาเพื่อนๆ ทั้ง ๕ คน หลบหนีไปได้ แต่โซคร้ายกลับตกอยู่ที่สองพี่น้อง สินสมุทร กับสุตสาคร ถูกจับได้เสียก่อน

สังข์ พาเอื้อยกับโสนน้อย หนีต่อไป โดยอาศัยสเปร์ยล่องหน และขโมยแคปซูลแปลงร่าง^[1] มาด้วย สังข์เกรงว่าจะถูกธนูชัยไล่ตามมาทัน พวกเขาจึงแยกกันหนีไปคนละทาง สังข์หนีหลุดเข้าไปในเขตของคน ป่าเผ่ากินคน ส่วนเอื้อยกับโสนน้อย หลุดพ้นจากการตามล่าได้สำเร็จ

สังข์ ถูกคนป่าจับไปทำพิธีบูชายัญ แต่เขาก็หนีรอดออกมาได้ ด้วยการตัดสินใจฉีกแคปซูลแปลงร่าง สารเคมีทำปฏิกิริยากับเนื้อเยื่อ และระบบเซลล์ประสาท ทำให้สังข์กลายเป็นพวกคนป่า เขาสวมรอยเป็น หัวเผ่าของพวกมัน หนีรอดออกมาได้ สังข์รู้ตัวอีกครั้งก็ต่อเมื่อ เขาได้กลายเป็นคนป่าและพูดไม่ได้ สังข์ ตัดสินใจ เข้าไปในนครพันธุรัฐอีกครั้ง ในร่างของคนป่า เพื่อไปช่วยสินสมุทรกับสุตสาคร

เอื้อยกับโสนน้อย หลุดออกมาจากป่า พบเด็กชายพลายงาม และช่วยเหลือเขา ให้รอดพ้นจากการ ฆาตกรรมของพ่อเลี้ยงหัวล้าน พลายงามพาเอื้อยและโสนน้อย ไปที่บ้าน พบแม่ชื่อพิม พิมรู้ความจริงว่าลูก ไม่ปลอดภัย จึงให้เอื้อยกับโสนน้อย ช่วยพาพลายงามไปอยู่กับย่าทอง ที่เมืองกาญจนนา

พลายงาม เอื้อย โสนน้อย เดินทางด้วยม้า ไปจนถึงวัดส้ม พบสมภารบุญ ซึ่งเป็นญาติของย่าทอง สมภารบุญ จึงพาไปพบย่าทอง ย่าทองจึงรับเลี้ยงเอื้อยกับโสนน้อยไว้ ในฐานะเป็นหลาน จนกระทั่งโตเป็นหนุ่มสาว ย่าทองสอนวิชาการ ความรู้ ภาษา ให้แก่เอื้อยกับโสนน้อย พลายงามให้เรียนวิชาการปกครองกับ พระอาจารย์คง วัดหนองคอกไก่ ความใกล้ชิดของหนุ่มสาว ก่อให้เกิดตำนานรักสามเส้า ระหว่างโสนน้อย พลายงาม และ สร้อยมณี ซึ่งย่าหมั้นหมายจะให้แต่งงานกับพลายงาม ระหว่างที่โสนน้อยเผชิญกับปัญหา รักสามเส้า เอื้อยก็เผชิญกับปัญหาหัวใจเช่นกัน เพราะเธอแอบรักสังข์มาตลอดเส้นทางที่ผจญภัยมาด้วยกัน

ความคับแค้นและอึดอัดใจ ทำให้โสนน้อยกับเอื้อย ไม่อาจอยู่บ้านของย่าทองได้ แต่กว่าพวกเขาจะทำ ให้ย่าทองยอมรับว่า พวกเขาไม่ใช่เด็กอกตัญญู ที่ไม่อาจอยู่รับใช้ย่าได้ โสนน้อย บอบช้ำและตรอมใจเพราะ คนรัก เมื่อรู้ว่า พลายงามจะต้องแต่งงานกับสร้อยมณีอย่างแน่นอน ในขณะที่เอื้อย ก็คิดถึงสังข์อยู่ไม่น้อย โสนน้อย ตรอมใจและป่วยหนัก เป็นเหตุให้ย่าทอง จำต้องอนุญาตให้พวกเขาไป เพราะต้องออกตามหา เพื่อนและพ่อกับแม่ และเป็นการตัดไฟรั้วของหลานชายกับโสนน้อย

กล่าวถึงสังข์ ในร่างของคนป่า ในนครพันธรัฐ เขาแฝงตัวเรียนวิทยาการต่างๆ ไปด้วย และ สืบเสาะหาเพื่อนรักไปด้วย เขาอดทนรอเวลาอยู่นานปี จนกระทั่งโตเป็นหนุ่ม ในที่สุดก็พบสินสมุทรในร่าง ของอสูรร่างยักษ์ และสุทธาสครในร่างของสัตว์ทะเลตัวเล็ก พวกเขาจำกันได้เพราะรหัสลับที่สื่อสารกัน เมื่อ ครั้งยังเป็นเด็ก สังข์พบเพื่อนแล้วจึงวางแผนหลบหนีไปด้วยกัน โดยขอความช่วยเหลือจากเงิน ให้ช่วยสอน ขับเครื่องบินให้ สังข์พยายามพาเพื่อนฝ่ากระสุนไปที่เครื่องบิน เพื่อหลบหนีออกจากนครพันธรัฐ แต่ทำไม่ สำเร็จ สินสมุทรและสุทธาสครถูกยิงอาการสาหัสและไม่รอด สุทธาสครมอบแคปซูล สำหรับคืนร่างเดิม ที่ขโมย มาได้ ยื่นให้สังข์ และบอกให้สังข์ตัดใจ หนีเอาตัวรอดไป และทิ้งพวกเขาไว้ที่นี่ ก่อนจะสาบสูญไป ไม่เหลือ อะไรเลย สังข์ จึงขับเครื่องบิน หนีออกจากนครพันธรัฐได้สำเร็จ จนกระทั่งเครื่องบิน บินมาตกที่บึงน้ำแห่ง หนึ่ง ที่นครรัฐเทพนารา เพราะหมดเชื้อ

การผจญภัยของพวกเขาเด็กๆ มาสิ้นสุดภาคที่ ๒ ที่ตรงนี้ พวกเขาต้องสูญเสีย สินสมุทรกับสาครไป สังข์ จะได้พบกับเอื้อย และโสนน้อยหรือไม่ เป็นเรื่องที่น่าติดตามต่อไป

จบภาคที่ ๒

หลังจากเอื้อยกับโสนน้อย ออกจากบ้านย่าทองมาแล้ว ก็พบกับเพื่อนร่วมทางคนใหม่ ชื่อสิงห์ดำ ทั้ง สามคนพากันออกจากเขตเมืองกาญจนนา มุ่งสู่เมืองใหญ่ชื่อ นครรัฐเทพนารา สิงห์ดำ เป็นลูกของช่าง แกะสลักไม้ เขามีปณาดำรูปสายฟ้าที่บริเวณแก้ม เขาเก่งการต่อสู้และป้องกันตัว ด้วยขวาน เพราะอาชีพ ของเขาใช้ขวานมาตั้งแต่เด็กๆ พวกเขาพบว่าสิงห์ดำเป็นกาลกนิ เขาเกิดมาพร้อมกับวันฟ้าผ่า และมี คนตายไปมากมาย พวกเขาชวนกตค้นให้พ่อแม่พาเขาไปอยู่ที่อื่น ถ้าไม่ไปก็จะถูกทำร้าย เขาจึงจำเป็นต้อง ละจากพ่อกับแม่ไป

เอื้อย โสนน้อย และสิงห์ดำ ต้องเผชิญกันเหล่าคนร้ายอันธพาล ในย่านสลัมของนครรัฐเทพนารา เขาต่อสู้กับพวกคนร้าย จนเกือบจะพลาดท่า แต่มีชายในร่างคนป่า ซึ่งพลัดหลงมาอาศัยอยู่กับชาวชุมชน

สันติอรุณ ได้เข้าช่วยเหลือไว้ทัน และพาเอื้อย โสนน้อย และ สิงห์ดำ ไปอยู่ด้วยกันที่สันติอรุณ พวกเขาไม่รู้ว่า ชายในร่างคนป่านั้น แท้จริงคือสังข์ ต่อมาชาวชุมชนภายใต้การนำของพ่อใหญ่รักพูน ได้ให้การต้อนรับพวกเขาทุกคน

สังข์ มีโอกาสได้พบกับ รจนารินี หรือ รจนา ที่ชุมชนสันติอรุณ เธอเป็นนักศึกษา มาศึกษาวิจัยในเขตพื้นที่รอบๆ บึงน้ำ สังข์ เอื้อย โสนน้อย สิงห์ และ รจนา ได้หล่อหลอมความซื่อสัตย์ สามัคคี ร่วมกับชาวชุมชน ในการพัฒนาชุมชนสันติอรุณ จนเป็นโมเดลตัวอย่าง ในการแก้ไขปัญหาให้แก่คนสังคมเมือง ภายใต้ระบบเศรษฐกิจพอเพียง ต่อมาความจริงก็ปรากฏ เมื่อพวกเขาเพื่อนๆ พากันไปช่วยกันงมหากล่องที่เก็บแคปซูลสำหรับคืนร่าง ที่บริเวณซากเครื่องบินตก เมื่อได้แคปซูลมาแล้ว ฉีดเข้าร่างของสังข์ สังข์จึงกลับคืนสู่ร่างเดิม ความหวังของเอื้อย ที่จะได้ครองรักกับสังข์ กลับคืนมาอีกครั้ง แต่ก็มีอุปสรรคใหญ่มาขวางกั้น เพราะสังข์ และ รจนา ได้ก่อร่างสร้างรักกันขึ้น ณ ที่สันติอรุณ

ความลับเปิดเผย ให้ชาวชุมชนสันติอรุณทราบ แท้จริง รจนา เป็นบุตรสาวของ สมลักษณ์ วงศ์นารา ประธานนครรัฐเทพนารา และท่านหญิงมณฑิรา ผู้เป็นภรรยา และกลายเป็นสะพานให้ คณะลูกขุนของนครรัฐ ซึ่งเป็นคณะที่ปรึกษาของประธานนครรัฐ เลือกที่จะให้สันติอรุณ เป็นโมเดลในการแก้ปัญหาเมืองใหญ่ ท่ามกลางความไม่พอใจของทั้ง สมลักษณ์ และ คณะมนตรีของเมืองนี้ เพราะนั่นคือการขัดขวางหนทางทุจริตคอร์รัปชันของพวกเขา

ต่อมา สมลักษณ์ ไม่พอใจที่บุตรสาวไปคบกับสังข์ จึงบังคับให้ลูกไปเรียนต่อที่ฝรั่งเศส แต่รจนากลับหนีไปอยู่กับสังข์ ที่สันติอรุณ สมลักษณ์จึงขับไล่ไล่ส่งให้ออกจากบ้าน และเพื่อป้องกันความเสื่อมเสียทางวัฒนธรรม พ่อใหญ่รักพูนจึงจัดงานแต่งงานให้สังข์กับรจนาอยู่กินกันอย่างถูกต้อง ภายใต้การรับรู้และความร่วมมืออย่างลึกซึ้งกับ ท่านหญิงมณฑิรา

คณะลูกขุนไม่มีทางเลือกอื่นที่ดีกว่านี้ จึงบังคับทางอ้อม ให้สมลักษณ์ บริหารประเทศ ตามแนวสันติอรุณโมเดล จนเป็นเหตุให้มุขมนตรีพาหิระ เจ้าพ่อชาใหญ่ของกลุ่มอิทธิพลในรัฐบาล ทนไม่ได้ จึงจ้างวานคนไปฆ่าสมลักษณ์ และวางแผนต่อให้ฆ่ารจนาด้วย สมลักษณ์ได้รับบาดเจ็บสาหัสปางตาย สังข์พา รจนาไปเยี่ยมพ่อ ก็ถูกคนร้ายตามมาสังหาร แต่สิงห์ดำและเอื้อย ตามไปช่วยไว้ได้ทัน สมลักษณ์ไม่อาจยื้อชีวิตไว้ได้ จึงเอ่ยปากฝากบ้านเมืองไว้กับ รจนาและสังข์ ซึ่งถือเป็นปณิธานสุดท้าย

สังข์และรจนา กลับเข้าบ้าน และคณะลูกขุนได้สถาปนารจนารินี ขึ้นเป็นประธานนครรัฐเทพนาราคนใหม่ โดยมีสังข์เป็นรองประธาน และให้สิงห์ดำมาช่วยงานในตำแหน่งผู้อารักขาผู้นำนครรัฐ เรื่องราวสงบสุขเรื่อยมาได้ไม่นาน ต่อมา นครรัฐนาร์เนีย ได้ส่งผู้แทนนามว่า ลอร์ดเอลเลป และเลดี้ลูซี่ พร้อมด้วยบุตร ชูชานา มาเชื่อมสัมพันธไมตรี เอื้อยและโสนน้อย มีโอกาสต้อนรับบุคคลทั้งสาม ราวกับเป็นญาติผู้ใหญ่ จนท่านลอร์ดและเลดี้ รักใคร่เอื้อยกับโสนน้อย เสมือนเป็นลูกสาว ครั้งหนึ่งเกิดเหตุ พวกภคขุนนครรัฐนาร์เนีย ได้บุกมาจับท่านลอร์ดเอลเลปและครอบครัว ไปเป็นตัวประกัน แต่เอื้อยและโสนน้อย ได้แสดงวีรกรรมช่วยไว้ได้ แต่ลอร์ดเอลเลปต้องมาเสียชูชานาไป ด้วยความอาลัยรักลูกสาว ลอร์ดเอลเลปและเลดี้ลูซี่ จึงรับเอา

เอื้อยกับโสนน้อยไว้เป็นบุญบุญธรรม และพากลับไปนครรัฐนาร์เนีย

รจนาและสังข์ ได้ออกกฎหมายยกเลิก การผลิตสิ่งเสพติดและการพนันทุกชนิด ส่งผลให้ประชาชนใน นครรัฐเทพนารา ต่างมีความสุขกันทั่วหน้า ยกเว้นพวกอิทธิพล ที่หากินกับแหล่งเสพติดและการพนัน ต่อมา สังข์ได้ริเริ่มตั้งโครงการ การอนุบาลคนชราที่หญิงมีครรภ์ ให้มาอยู่เรียนรู้วิถีวัฒนธรรมซึ่งกันและ กัน เป็นเหตุให้ สังข์ได้พบกับแม่จันทน์ในวัยชราแล้ว^[iii] และไออุ่นแห่งรัก ระหว่างแม่ลูก ก็สร้างปฏิกิริยา น้ำตาของแม่ลูกก็ไหลพราก เมื่อรู้ว่าเวลาแห่งการรอคอย ได้สิ้นสุดลงแล้วอย่างสมบูรณ์

ข่าวการพบกันของแม่กับสังข์ สร้างความปิติยินดีให้แก่ เอื้อย โสนน้อย ที่นครรัฐนาร์เนีย ต่อมาอีก ๑ ปี รจนาก็ให้กำเนิดบุตรชาย และเอื้อยกับโสนน้อย ได้เดินทางมาเยี่ยมหลาน สังข์ เอื้อย โสนน้อย พบ กันอีกครั้งหนึ่ง สังข์พาเพื่อนๆ ไปเที่ยวชมความสวยงาม ของนครรัฐเทพนารา เขาพาไปชมความงามที่ริม ฝั่งน้ำ เป็นเหตุให้คนร้าย ที่แฝงตัวมาด้วยความมืด ขับรถพุ่งชนรถของสังข์ จนตกลงไปในน้ำ สังข์ เอื้อย และโสนน้อย ออกจากรถที่กำลังจมน้ำไม่ได้ ภาวนาความรู้สึกละเอียด ในอดีตของสังข์ กลับมารุมเร้าเขา ก่อนที่จะลาลับน้ำหมดสติไป

เมื่อฟื้นคืนสติขึ้นมา ก็พบว่า ตนเองกำลังนั่งอยู่ท่ามกลางวงล้อม ของแม่จันทน์ ตาเปลงและยายปิ่น ที่เฝ้าเป็นห่วงเหลือน รวมทั้งเด็กเอื้อย เด็กโสนน้อย และเด็กหญิงนำตาน่ารักอีกคนหนึ่ง ซึ่งแม่บอกกับสังข์ ว่า เธอคือ รจนา เป็นลูกสาวของเพื่อนแม่ ทุกคนมาเฝ้าดูอาการของเด็กชายสังข์ขุติ หลังจากช่วยกันอุ้ม ขึ้นมาจากร่องลำธารได้ ก่อนจะจมน้ำตาย เมื่อทุกอย่างกลับเป็นปกติดีแล้ว สังข์ก็เฝ้าสวมกอดแม่ และ พุดกับแม่ว่า แม่ครับ ผมรักแม่.

จบภาคที่ ๓

ภาพยนตร์เรื่องนี้ อุทิศให้แก่สตรีผู้เป็นแม่ของแผ่นดิน แม่ผู้สร้าง และสตรีผู้ที่กำลังจะเป็นแม่ของลูก

จบ

ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่อง (Title information)

ผู้เขียน: ดิน หิน พ้า (สุติน ชาอหินฟ้า)

ความยาวเรื่อง: 3 ภาค ภาคละ 120 นาที

แนวคิดของเรื่อง (theme)

เมื่อชีวิตยังอยู่ หัวใจยังไม่สิ้นหวัง แรงปรารถนายังคงเต็มเปี่ยม หัวใจน้อยๆ ของพวกเด็กๆ ที่มีหัวอกอันเดียวกัน พร้อมทั้งฝันฝ่าอุปสรรค แม้จะยากหนักหนาสักเพียงไร และแม้เวลาจะผ่านไปเนิ่นนานสักเพียงไร ก็ไม่ทำให้พวกเขาท้อถอย ที่จะร่วมกันตามหารัก รักที่บริสุทธิ์จาก “แม่” ผู้ซึ่งรอพวกเขาอยู่

แนวภาพยนตร์ (genre)

ชีวิตผจญภัย-แฟนตาซี-วิทยาศาสตร์-แอ็คชั่น (adventure-fantasy-science fiction-action)

เรื่องย่อ (synopsis)

เป็นนวนิยายไตรภาค ชีวิตผจญภัย ต่อสู้กับอุปสรรค ภูติ ปีศาจ สัตว์ร้าย ภัยธรรมชาติ ความโหดร้ายของมนุษย์ และการเมือง โดยอาศัยเค้าโครงเรื่อง และตัวละครในวัยเด็ก จนถึงวัยผู้ใหญ่ จากวรรณคดีไทยและนิทานไทยหลายเรื่อง ผู้ร้อยยี่ให้รวมอยู่ในเรื่องเดียวกัน อุปสรรคเหล่านั้น จะเป็นโจทย์เพื่อพิสูจน์ ศรัทธา ความรัก ความภักดี ความกตัญญู ของพวกเขา ที่มีต่อบุพการีและผู้ที่เขารัก และแสดงให้เห็นถึงความกล้าหาญ ความอดทน และ สติปัญญา ที่พวกเขามีอยู่

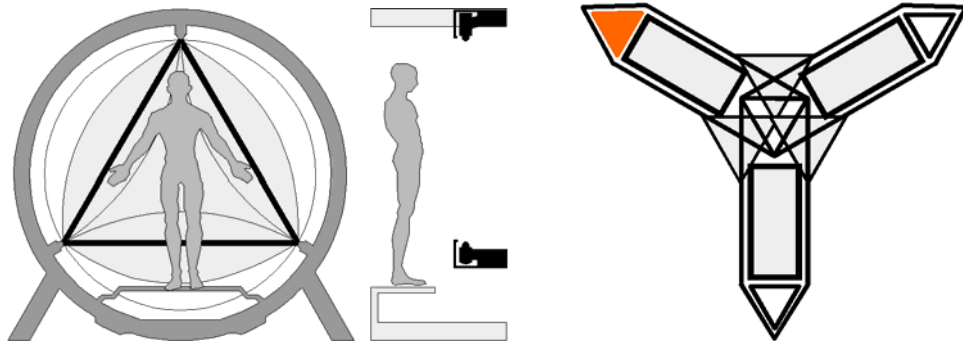
ตลอดเส้นทาง ในการฝ่าอุปสรรคเหล่านั้น ก่อให้เกิด ความสัมพันธ์ที่แนบแน่น และหล่อหลอมเป็น ความรัก จากหัวใจบริสุทธิ์ พร้อมทั้งจะเสียสละ ให้คนที่ตนรักมีชีวิตอยู่รอด และไปให้ถึงจุดหมายปลายทาง ความปรารถนาทั้งหมดทั้งสิ้น ของพวกเขา ก็ไม่ไกลเกินเอื้อม แม้ว่าบางคนจะสูญเสียสิ่งหนึ่ง แต่ก็ได้รับอีกสิ่งหนึ่งทดแทน

แนวทางการนำเสนอเรื่อง^[iv] : เล่าเรื่องผ่านฉาก ตัวละคร แอ็คชั่น และบทสนทนา ตามลำดับเรื่อง (sequence) และมีเล่าเหตุการณ์ย้อนหลัง (flash back) อนาคต (forward) รวมทั้งปรากฏการณ์เบื้องหลังของตัวละครแต่ละตัว ประกอบในเรื่องด้วย สไตส์การนำเสนอเรื่องราวอิงแนวบทภาพยนตร์

ประตุมิติเวลาจักรวาล Space-Time Gate Machine : STG)

เป็นเครื่องจักรกลฟิสิกส์ควันตัม โครงสร้างภายนอก เป็นรูปวงแหวนทรงกระบอก เส้นผ่าศูนย์กลาง ๒ เมตร ยาวประมาณ ๗๐ ซม. ความหนาของกระบอกโลหะ ๒๐ ซม. ตัวกระบอก ทำด้วยโลหะพิเศษที่มีส่วนผสมของธาตุนิวตรอนเข้มข้นสูง ภายในกระบอก มีป็นอิเล็กทรอนิกส์ ๓ กระบอก ทำหน้าที่ยิงลำแสง

นิวทริโนซอน เป็นรูปทรงสามเหลี่ยม ลำแสงที่เป็นรูปสามเหลี่ยมนี้เอง จะสั่นเพื่อสร้างความถี่ของทุกๆ สิ่งที่อยู่รายรอบ (ความถี่คลื่นเสียง ความถี่ไฟฟ้า-แม่เหล็กไฟฟ้า ความถี่คลื่นแสง-เวลา เร่งเวลาให้แสงเดินทางเร็วขึ้น) กลายเป็นพลังงานมหาศาล ที่ทำให้เวลา และ สถานที่ปั่นป่วน ความถี่ต่างๆ ที่มันสร้าง มาจากการตั้งค่าที่กุกญา ที่เป็นรูปสามแนก โดยมันจะพาวัตถุที่อยู่ในรัศมีดึงดูด พร้อมด้วยตัวทรงกระบอก หดหายไปยัง จุดเวลา และพิภคสถานที่ในจักรวาล ตามที่ได้ตั้งค่าไว้ใน ลูกกุกญา ซีปคอมพิวเตอร์ จะทำงานโดยใช้พลังงานจากแสงอาทิตย์เช่นกัน แบทเตอร์ถูกสร้างขึ้นมาแบบพิเศษ ไม่มีอายุ

ลูกกุกญา เป็นรูปผลึกแก้วปลายแหลมทรงสามเหลี่ยมด้านเท่า ๓ แฉก แต่โครงสร้างภายในทำจากโลหะผสมพิเศษมีวงจรอิเล็กทรอนิกส์ที่สลับซับซ้อน โดยที่ส่วนปลายของแต่ละแฉก จะมีหลอดไฟทรงสามเหลี่ยมด้านเท่า กระพริบ ถ้าปลายด้านนั้นหันไปทางทิศที่ เครื่อง STG ตั้งวางอยู่ กุกญา ใช้พลังงานจากแสงอาทิตย์ โดยให้คู่สถานะจากไฟรูปสามเหลี่ยม ที่อยู่บนผลึกแก้วตรงกลางของรูปสามแนก

พิภคเวลา และ พิกัดสถานที่ในจักรวาล มีให้ตั้งค่า ๓ พิกัด คือ พิกัดปัจจุบัน พิกัดอดีต และ พิกัดอนาคต หากตั้งเสร็จแล้ว ต้องล็อกปุ่มพิภคปัจจุบันเสมอ มิฉะนั้น จะกลับไม่ถูก ถ้าต้องการไปอดีต ก็ให้ปั๊มการทำงานของพิภคอนาคต ถ้าต้องการไปอนาคต ให้ปั๊มการทำงานของพิภคอดีต

วิธีใช้งาน นำเครื่องออกตั้งในที่ที่มีแสงแดด ตั้งพิภคเวลา และ พิกัดสถานที่ในจักรวาล แล้วนำลูกกุกญา ค่อยๆ เข้าไปใช้จุดศูนย์กลางระหว่างปืนอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องก็จะทำงาน ยิ่งลำแสงออกจากปลายเป็นรูปสามเหลี่ยม ก่อน บิดปุ่มไปทางซ้าย จะลดค่ามุมภายในของรูปสามเหลี่ยมให้น้อยลง น้อยลง ไปเรื่อยๆ จนกว่าจะเหลือ ๐ แล้วทุกอย่างจะถูกคัดหายไป ณ พิกัดปัจจุบัน และเมื่อไปถึงปลายทาง (อดีต หรือ อนาคต แล้วแต่ที่ตั้งค่าไว้) ก็ให้บิดลูกกุกญาไปทางขวา จะเพิ่มค่ามุมภายในของรูปสามเหลี่ยมให้มากขึ้น มากขึ้น ไปเรื่อยๆ รอจนกว่าเท่ากับ ๓๖๐ แล้วทุกอย่าง ก็จะถูกผลึก ออกมาอยู่ ณ พิกัดปลายทาง

ดังนั้น ทั้งตัวเครื่อง STG วัตถุหรือคนที่พามา และ ลูกกุกญา ก็จะติดตามมาด้วย ค่ามุมองศา จาก ๐ - ๓๖๐ จะปรากฏให้เห็นบน หน้าปัทม์เดียวกันกับ ที่ระบุพิภค

มนุษย์เอเลี่ยน

มนุษย์เอเลี่ยน มี ๒ พวก ที่หลุดเข้ามาอยู่ในมิติของโลกมนุษย์ มันหลุดเข้ามา ตั้งแต่โลกอุบัติขึ้น

และมันก็ถูกขังอยู่เช่นนั้นมาอย่างยาวนาน ไม่สามารถติดต่อกับพวกเดียวกันเองในจักรวาล ที่อยู่ต่างมิติได้เลย

พวกที่ ๑ เรียกว่า มนุษย์โอทู (02) มีร่างโปร่งใสขุ่นๆ สามารถก่อรูปเลียนแบบสิ่งที่มันเห็นได้ ไม่ว่าจะเป็นวัตถุ หรือ คน สัตว์ เรียนรู้ภาษาพูด ความคิดของมนุษย์ได้ กินธาตุออกซิเจน (O) และ ไฮโดรเจน (H) เป็นอาหาร ดังนั้น มันอยู่ที่ไหนที่นั่นจะมีความชื้นหรือน้ำ และถ้ามันชุมนุมกันที่นั่นก็จะเกิดน้ำท่วม

พวกที่ ๒ เรียกว่า มนุษย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือ ET มันจะกินไฟฟ้า ที่มีความถี่ตั้งแต่ ๕๐ - ๑๐,๐๐๐ เฮิรตซ์ ไม่มีรูปร่าง มีแต่เสียงดังเปรี้ยะประะ หึ่งๆ เหมือนหม้อแปลงไฟฟ้า ถ้ามันผ่านวัตถุที่ทำจากแร่โลหะ ก็จะปรากฏประกายสายไฟแลบแปรบปราบ เหมือนไฟฟ้าช็อต และถ้ามันมาชุมนุมกันมากๆ ที่นั่นก็จะเกิดความร้อนและไฟไหม้ เวลามันโกรธ มันจะเพิ่มกระแสไฟในตัวเอง และเกิดเพลิงไหม้ และนั่นก็จะทำให้มันหิวอาหารมากขึ้น ดังนั้น เมื่อมันผ่านไปทีใดที่มีไฟฟ้า ไฟฟ้ามักจะดับ โดยเฉพาะเมื่อมันหิวจัดๆ

สองพวกนี้ไม่ถูกกัน มันรู้ว่า บัดนี้ มันมนุษย์สร้างเครื่อง STG ขึ้นแล้ว และมันต้องการจะออกไปจากมิติโลกมนุษย์ ผ่านเครื่อง STG สิ่งของมันต้องทำก็คือ จะต้องขโมยเครื่อง STG โดยอาศัยคนช่วยผ่านการสะกดจิต พวกเอเลี่ยนพยายามจะสร้างประตูกาลเวลาให้ได้ แต่ไม่สามารถออกไปจากมิติของโลกมนุษย์ได้ เพียงแต่ย้อนเวลาไปอนาคตหรืออดีต บนโลกได้เท่านั้น แต่ออกไปจักรวาลอื่นไม่ได้ สรุปก็คือ ประตูกาลเวลาของมันสร้าง กำหนดได้แต่เพียงพิคตเวลาเท่านั้น ไม่สามารถกำหนดพิคตสถานที่ได้ มันจึงออกไปจักรวาลอื่นไม่ได้

ประตูกาลเวลาของพวกเอเลี่ยน คือ การใช้วัตถุสะท้อนคลื่นกลับไปกลับมา อาจเป็นกระจกเงา ที่ดีที่สุดก็คือ วัตถุแผ่นรูปทรงโค้ง เหมือนเลนส์เว้า หรือจานเรดาร์ โดยมันจะวิ่งชน (ตัวมันเป็นอนุภาคที่มีขนาดเล็กอยู่แล้ว) วัตถุสะท้อน กลับไปกลับมา จนเกิดความเร็วและความเร่ง ข้อเสียของประตูกาลเวลาของพวกเอเลี่ยน คือ ไม่อาจกำหนดพิคตเวลาที่แน่นอนได้ มันจึงผ่านทะลุเวลา ไปแบบมั่วๆ

ตำนานหนุมาน

หนุมาน เป็นสิ่งมีชีวิตที่เป็นกายทิพย์พวกหนึ่ง (มนุษย์แสง) มีแสงสว่างในตัวเอง ร่างกายโปร่งใส ไม่หยาบเหมือนกายมนุษย์หรือสัตว์ในปัจจุบัน มีอายุยืนยาวหลายแสนปี มีถิ่นกำเนิดในอีกกาแล็กซีหนึ่ง มีชีวิตที่อิสระโลดแล่นไปทั่วจักรวาล มีอาวุธประจำตัวคล้ายตรีศูร อาวุธนี้เปรียบเหมือนกฎแควควบคุมวิถีโคจรของตัวเอง ครั้งหนึ่ง เดินทางมาบรรจบอยู่กลาง การต่อสู้ของ มนุษย์เผ่าพันธุ์เดียวกัน คือ รามสูร และ นางเมขลา หนุมาน ถูกขวานของรามสูรฟุ้งชน จนอาวุธตรีศูร หลุดจากมือ หล่นลงไปที่ในถ้ำบนเกาะร้างกลางทะเล เป็นเหตุให้ศูนย์ควบคุมระบบโคจรทั้งหมดสูญเสีย ร่างของหนุมานก็เปลี่ยนเป็นลิงเผือก หล่นลงไปในเกาะร้างนั้นด้วย ลิงน้อยไม่สามารถลงไปเอาอาวุธของตัวเองในถ้ำได้ เพราะมีงูยักษ์เฝ้าอยู่ เหตุการณ์นั้น ผ่านไปเป็นหมื่นปี หรือหลายพันปี ซึ่งไม่อาจนับเวลาที่แท้จริงได้ จนกระทั่ง สังข์ไปพบตรีศูรที่อยู่ในถ้ำ และนำมันมาคืนให้ อธิฤทธิ์และระบบกลไกต่างๆ ของหนุมานก็กลับคืนมา

นครพันธุ์รัฐ

เป็นนครรัฐอิสระ ที่ตั้งอยู่บนแหลมแห่งหนึ่ง บนเกาะใหญ่ มีอุณหภูมิโดยทั่วไป ประมาณ ๒๐ องศา เต็มไปด้วย หมอกและฝน ปกครองโดยผู้เผด็จการหญิงซึ่งมีจิตใจค่อนข้างโหดร้าย ซึ่งทุกคนจะเรียกว่า “นายหญิง” ความจริงตอนที่พวกเด็กๆ หลุดเข้าไปเป็นทาส อายุจริงของเธอก็ราวร้อยละแปด แต่ที่ยังดูสาวเพราะ อาศัยสารปฏิชีวนะที่เธอค้นพบและฉีดเข้าไป สารนี้จะไปหล่อเลี้ยงเนื้อเยื่อ และให้กำเนิดเซลล์ใหม่ ทดแทนเซลล์เก่าที่ตายไป ดูสาวไม่แก่ตามอายุจริง นายหญิงมีทหารองครักษ์คุ้มครองเมือง อย่างแน่นหนา ประชาชนในเมืองนี้ จะถูกเกณฑ์ให้ไปเป็นแรงงานทาส เพื่องานก่อสร้างทั้งบนดินและใต้ดิน ผลิตรชิ้นส่วนของเครื่องจักรกล รวมทั้งอาวุธขายให้แก่อื่นๆ ตามใบสั่ง นายหญิงมีแผนที่จะครองโลก โดยการสร้างเครื่องจักรสมองกล มีห้องแล็บทดลองมากมาย มีนักวิทยาศาสตร์ที่สำคัญหลายคน ผลงานเด่นของเหล่านักวิทยาศาสตร์ของเมืองนี้คือ ประตุมิติเวลาจักรวาล หรือ STG (Space-Time Gate Machine) ซึ่งถูก นาเคนทร์ ขโมยไปแล้ว อาภาศยานล่องหน รุ่นยูเอฟ-1 และยูเอฟ-2 สเปร์ย์ล่องหน สารเคมีเปลี่ยนแปลงเซลล์ร่างกาย นอกจากนี้ก็ยังมีหุ่นยนต์ เครื่องจักรกลไว้ใช้งานทั่วไป

นายหญิงพันธุ์รัฐ มีสามีชื่อ นาเคนทร์ เป็นนักวิทยาศาสตร์ทั้งคู่ เธอต้องการทายาทไว้สืบสกุล และต่อ ยอดอำนาจ แต่นาเคนทร์ไม่สามารถมีบุตรให้ได้ และเหตุที่ทำให้นาเคนทร์หนี ก็เพราะนายหญิงไปฆ่าน้องชายของนาเคนทร์ตาย เขาโกรธมาก จึงขโมยเครื่องย้ายมิติเวลาหนีไป แต่เมื่อนาเคนทร์พบกับสังข์ เขาจึงส่งสังข์มาให้ นายหญิงพันธุ์รัฐ

นครรัฐเทพนารา

เป็นนครรัฐอิสระ ปกครองโดย ประธานนครรัฐ ชื่อ สมลักษณ์ วงศ์นารา มีภรรยาชื่อ มณฑิรา มีบุตรสาวคนเดียว ชื่อ รจนารินี หรือ รจนา การสถาปนาผู้ปกครอง เป็นไปตามข้อกำหนดแห่งธรรมนูญของนครรัฐ ซึ่งร่วมกันร่างระหว่างประธานนครรัฐ ซึ่งเป็นผู้นำสูงสุด กับคณะที่ปรึกษาเรียกว่า คณะลูกขุน คณะลูกขุน จะถูกแต่งตั้งหรือถอดถอนโดยตรงจาก ประธานนครรัฐโดยตรง ดังนั้น คณะลูกขุน เปรียบเสมือนฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายตุลาการ ส่วนฝ่ายบริหาร ขึ้นกับประธานนครรัฐโดยตรง ซึ่งประกอบด้วย คณะมนตรีแต่ละตำแหน่งเรียกว่า มุขมนตรีฝ่ายต่างๆ เช่น มุขมนตรีฝ่ายกลาโหม ฝ่ายมหาดไทย ฝ่ายเศรษฐกิจและพาณิชย์ ฝ่ายการต่างประเทศ ฝ่ายการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

มุขมนตรีพาหิระ ขอบวางตัวเป็นเจ้าของอิทธิพล สมลักษณ์ จึงจำเป็นต้องอิงอิทธิพลของเจ้าพ่อ เพื่อค้ำบัลลังก์ของตน ให้อยู่ได้ต่อไป เปิดช่องทางให้ พาหิระและพวก ก่อการทุจริตคอร์รัปชันในเมือง ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนไปทั่ว จนกระทั่ง คณะลูกขุนได้มีมติ ให้เปลี่ยนนโยบายการปกครอง เป็นแบบเศรษฐกิจพอเพียง แบบที่ชุมชนสันติอรุณทำอยู่ เรียกว่า สันติอรุณโมเดล ส่งผลให้ประชาชนอยู่ดีมีสุข เศรษฐกิจโดยรวมดีขึ้น แต่ส่งผลกระทบต่อผู้เสียผลประโยชน์จาก การค้าขายและการพนัน จนเป็นเหตุให้เกิดการฆาตกรรมท่านผู้นำ ในเวลาต่อมา

อาภาศยานล่องหน

รูปทรงคล้ายนกอินทรีกางปีก แต่มีผิวเป็นมันวาว เหมือนกระจกใส การส่องหนหายตัว ใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์ คือ ที่ผิวของยาน จะส่งคลื่นไฟฟ้าที่มีความถี่ระดับหนึ่ง ผ่านตัวแปลงคุณสมบัติคลื่นไฟฟ้าให้เป็นคลื่นแสง ทำหน้าที่รบกวนคลื่นแสง ที่ตกกระทบระหว่างวัตถุ (ผิวของยาน) มายังนัยน์ตาของมนุษย์ ทำให้มนุษย์ ไม่สามารถมองเห็นวัตถุนั้นได้ หรือมองเห็นได้ไม่ชัดเจน เหมือนกับการมองผ่านกระจกใส ที่มีรอยขีดข่วน ไปตามรูปทรงของผิววัตถุ แต่ไม่เป็นอุปสรรคต่อการมองเห็นวัตถุอื่นที่อยู่ถัดไป เพราะคลื่นแสงจากวัตถุที่อยู่ถัดไป สามารถวิ่งอ้อมผ่านคลื่นแสง ที่ถูกรบกวนด้านหน้าได้

ทั้งนี้ ปัจจัยที่ทำให้ทัศนวิสัย ในการการมองเห็นยาน ได้ชัดเจน ขึ้นอยู่กับองศาของการมอง คือมุมตกกระทบ กับนัยน์ตามนุษย์ เท่ากับ ๙๐ องศา ถ้ามากหรือน้อยกว่านี้ จะลดประสิทธิภาพในการส่องหนสูญเสียไปได้ อากาศยานส่องหน มีขนาดไม่ใหญ่นัก เพื่อให้การส่องหน มีประสิทธิภาพดีที่สุด ภายในจึงบรรจุที่นั่งได้ไม่เกิน ๓ คน รวมทั้งคนขับ

อากาศยานส่องหน ถูกสร้างขึ้น ๒ รุ่น ความเร็วเหนือเสียง รุ่นที่สองนอกจากจะมีความเร็วเหนือเสียง ยังสามารถลดเสียงของเครื่องยนต์ และการเสียดของปีกกับอากาศ ได้ถึงร้อยละ ๙๐ บินเงียบและไร้ร่องรอย

สเปรย์ช่วยให้ส่องหน

ภายในกระป๋องสเปรย์ จะบรรจุของเหลว ที่มีคุณสมบัติทางไฟฟ้า เมื่อมันถูกฉีดพ่นออกไป อุณหภูมิของละอองสเปรย์ที่แตกต่างจาก อุณหภูมิที่พื้นผิวของวัตถุ (ที่ถูกฉีดพ่น) จะสร้างคลื่นเหนี่ยวนำทางไฟฟ้าที่มีความถี่ระดับหนึ่ง ทำหน้าที่รบกวนคลื่นแสง ที่ตกกระทบระหว่างวัตถุ (ผิวของวัตถุที่ถูกฉีดพ่น) มายังนัยน์ตามนุษย์ ทำให้มนุษย์ไม่สามารถมองเห็นวัตถุนั้นได้ หรือมองเห็นได้ไม่ชัดเจน เหมือนกับการมองผ่านกระจกใส ที่มีรอยขีดข่วนไปตามรูปทรงของผิววัตถุ แต่ไม่เป็นอุปสรรค ในการมองเห็นวัตถุอื่น ที่บังมันอยู่ถัดไป เพราะคลื่นแสงจากวัตถุที่อยู่ถัดไป สามารถวิ่งอ้อมผ่านคลื่นแสงที่ถูกรบกวนด้านหน้าได้

ดังนั้น ของเหลวที่บรรจุในกระป๋อง จะต้องทำให้มันมีอุณหภูมิ ต่ำกว่าอุณหภูมิของพื้นผิววัตถุ ที่ถูกฉีดพ่น จึงจะมีคุณสมบัติ ในการสร้างคลื่นเหนี่ยวนำไฟฟ้า และเมื่อถูกฉีดพ่นออกไปแล้ว ประสิทธิภาพการส่องหน ขึ้นอยู่กับอุณหภูมิ ความต่างศักย์ของไฟฟ้าสถิตย์ ที่อยู่รอบๆ สภาพอากาศ โดยเฉพาะ อุณหภูมิในของเหลว ยังมีความต่างมาก (เย็นจัด) ก็จะทำให้การมองเห็นเลือนลางมากตามไปด้วย

สเปรย์ช่วยให้ส่องหน จึงมีเวลาจำกัดในการใช้งาน ใช้อำพรางตัวได้ชั่วคราวเท่านั้น และบางสภาพอากาศ ก็ใช้ไม่ได้ผลเช่นกัน

สารเคมีเปลี่ยนแปลงเซลล์ร่างกาย

มีลักษณะเป็นเยลลี่ สีเขียวเรืองแสง ภายในมีโครงสร้างทางเคมีและไฟฟ้า ที่สลับซับซ้อน (มีชื่อเรียกเฉพาะทาง ว่า “ไมโทซิส-ดิจิตโคไลซิน” : Mitosis-Digitycholzisin) เมื่อถูกฉีดเข้าสู่ร่างกายมนุษย์ จะมีปฏิกิริยาต่อ ภาวะจิตใจของผู้ฉีดด้วย กล่าวคือ หลังจากสารนี้เข้าไปอยู่ในกระแส

เลือด ในปริมาณที่พอเหมาะ (สัดส่วน ปริมาณต่อน้ำหนัก = ๑ ซีซี : ๒๕ กิโลกรัม) ภายในระยะเวลา ๕-๑๐ นาที เนื้อเยื่อ เลือด พลาสมา และโครงสร้างเซลล์ กล้ามเนื้ออื่นๆ รวมทั้งขน (ที่ไม่ใช่ของแข็ง เช่น กระดุก) ภายในของคณูนั้น เปลี่ยนรูป เปลี่ยนสีไป ซึ่งรูปที่เปลี่ยนไป จะขึ้นอยู่กับภาวะจิตใจของคนผู้นั้นด้วย ว่ากำลังคิดอะไรอยู่ เพราะ หลังจากฉีดสารนี้เข้าสู่ร่างกาย จะมีอาการง่วงนอนทันที หลังจากตื่นขึ้นมา ร่างกายก็จะเปลี่ยนรูปไป

สารเคมีเปลี่ยนรูป ต้องการสภาวะแวดล้อม อุณหภูมิ เท่ากับอุณหภูมิในร่างกายมนุษย์ คือประมาณ ๓๗ องศาเซลเซียส ดังนั้น สารนี้จะต้องจัดเก็บในภาชนะห่อหุ้ม ที่มีอุณหภูมิ ๓๗ องศาเสมอ ถ้าอุณหภูมิแวดล้อมต่ำกว่า หรือสูงกว่า ๓๗ องศาเซลเซียสเมื่อใด คุณสมบัติในการเปลี่ยนรูปก็ทำไม่ได้เต็มที่

หากฉีดสารเข้าไปแล้ว จะเกิดผล คือ (๑) ปริมาณของสารที่ฉีดเข้าไป ถ้ามากเกินไป จะมีผลต่อระบบประสาท อาจทำให้เป็นบ้าหรือกลายเป็นสัตว์ประหลาด ถ้าน้อยเกินไป การเปลี่ยนแปลงก็เกิดขึ้นน้อย (๒) เมื่อฉีดเข้าไปแล้ว จะอยู่ภายในร่างกายไปตลอดชั่วชีวิต ไม่มีโอกาสแก่กลับ เพราะผู้คิดค้นยังไม่สามารถ คิดค้นสารเคมีแก้กลับได้ (๓) เมื่อคณูนั้น ได้รับอากาศเย็น หรือแช่น้ำนานๆ หรือ ป่วยเป็นไข้ขึ้นสูง ร่างกาย จะเปลี่ยนรูปคืนร่างเดิมชั่วคราว

ผีเสื้อสมุทร

ผีเสื้อสมุทร เป็นสัตว์ท้องทะเลลึก เผ่าพันธุ์เดียวกับ ปลาจาวเมไพร์ อยู่กันเป็นฝูง เคลื่อนไหวเร็ว ร่างกายเหมือนมนุษย์ผู้หญิงสาวสวย ผิวเนียนเป็นมัน ออกสีเขียวยูแซ่มๆ คอยาว เขียวขาวยาว ที่คอมีเกล็ดคล้ายเกล็ดปลา ทำหน้าที่เป็นเหงือก นัยน์ตาลมโต โส แบบเดียวกับตาปลา มีปีกคล้ายปีกค้างคาว บินได้ทั้งบนอากาศและในน้ำ มีชีวิตอยู่ด้วยมิติเวลา ที่ต่างจากมนุษย์โลก คือ เวลาของพวกเขา จะเร็วกว่าพวกมนุษย์ประมาณ ๑๐๐ เท่า ดังนั้น มันจึงเคลื่อนไหวได้รวดเร็วมาก แม้แต่กระสุนปืนก็ไม่สามารถทำอะไรมันได้ แต่สินสมุทร สามารถปราบพวกมันได้ ด้วยการใช้ เครื่องดนตรีชนิดหนึ่ง ที่เคาะทะเลมอบให้ เป่าออกไป คลื่นเสียงของเครื่องดนตรีชนิดนี้ มีผลให้ระบบเวลา ของพวกผีเสื้อสมุทรสูญเสียไป ทำให้มันเคลื่อนไหวช้าลง แต่พวกมันไม่รู้ตัว จึงถูกยิงด้วยปืนตายเกือบหมด

หลุมคำดูเวลา / ที่หมู่บ้านไร้เวลา

หมู่บ้านไร้เวลา เป็นเขตพื้นที่ดูเวลา ที่พวกเด็กๆ หลุดเข้าไปในนั้น ที่ใจกลางหมู่บ้าน นาฬิกาจะหยุดนิ่ง เวลา ๒๔ ชั่วโมงที่นั่น จะเท่ากับ ๑๐๐ ปีในโลกมนุษย์ พวกเด็กๆ หลุดหลงเข้าไปที่นั่น ประมาณ ๑๐ ชั่วโมง ดังนั้นอายุของ สังข์ เอื้อย โสนน้อย จะถูกบวกเข้าไปอีกราว ๕๐ ปี จึงไม่แปลกที่ สังข์พบแม่ ตอนแม่มีอายุ ๑๐๐ ปี แทนที่จะเป็น ๕๐ หรือ ๖๐ ปี เหมือนคนปกติทั่วไป

เพลงประกอบภาพยนตร์

เพลง ฝ่าอุปสรรค ตามหารักนิรันดร์

คำร้อง—ทำนอง : สูดิน ชาวหินฟ้า (๒๒ ก.พ. ๒๕๕๔)

นักร้อง : เด็กหญิง / เด็กชาย

ฝ่าอุปสรรค ตามหารักนิรันดร์
 ฝ่าไฟฝัน ขอให้เป็นจริง
 ความรัก ความกตัญญู เหนือกว่าทุกสิ่ง
 แสบอกแม่อิง อุ๋น ไอ่ รัก
 ฝ่าอันตราย สิ่งเลวร้ายนานา
 รู้อาสา แม้อยากยิ่งนัก
 ความโหดร้าย วิชา อ่อนล้าเหนื่อยหนัก
 ต้องกล้าหาญหัก อุปสรรค ถูทน

* ภูติป่า อสูรร้าย เหตุการณ์ท้าทายให้สู้
 ต้องยืนหยัดอยู่ กอบกู้ หมู่ประชาชน
 เพื่อแม่ เพื่อรัก เพื่อความรักดี ต้องทน
 ซ้ำขอผจญ มารร้าย พ่ายแพ้ไป

ฝ่าอุปสรรค ตามหารักนิรันดร์
 คืบคลานวันหวัง ยังอยู่ในใจ
 ความรัก ความหวัง คือพลังยิ่งใหญ่
 โอ้แม่จ๋า แม่อยู่ไหน ลูกเหนื่อยเหลือเกิน.

(* ร้องซ้ำ – ร้องหมู่ / beat เร็ว ต่อสู้ ขวัญ พลังใจ)

ตัวละคร (character)

ตัวละครหลัก (main character)

(๑) **สังข์** หรือ เด็กชายสังข์ขุติ จากวรรณคดี เรื่อง สังข์ทอง ในเรื่องนี้ รับบทเป็น ลูกชายของ ยศกร วิมลมาศ ผู้ว่านครวิชัยยศ กับนางจันทน์ วิมลมาศ ภายหลัง สังข์ขุติ พบรักและแต่งงานกับ

รจนารินี บุตรสาวคนเดียว ของผู้ปกครองนครรัฐเทพนารา

(๒) **เอื้อย** จากนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ปลาบู่ทอง ในเรื่องนี้ รัชบทเป็น ลูกของแม่เลี้ยง และพี่เลี้ยงใจร้าย ส่วนแม่แท้จริง ที่เธอไป ปลอมให้อยู่กับพ่อขึ้นมา พ่อของเธอเลี้ยงดูอย่างอดอยาก ตามยถากรรม ตลอดเส้นทางของการผจญภัย ได้หล่อหลอมให้ เอื้อย หลงรักสังข์ มาตลอด แต่ต้องมาผิดหวัง เมื่อสังข์ต้องแต่งงานกับรจนา เธอสูญเสียคนรัก แต่เธอก็ได้รับสิ่งหนึ่งทดแทน เอื้อย กับ โสนน้อย เพื่อนรัก ได้รับการอุปถัมภ์ จากทายาทของ นครรัฐนาร์เนีย (Narnia Kingdom) ซึ่งเป็นนครรัฐต่างแดน และรับเธอทั้งสองคน เป็นบุตรบุญธรรม เอื้อย จึงได้เป็นเจ้าหญิง นามว่า เองเจดลิตา และโสนน้อย ได้เป็นเจ้าหญิงโบนิตา

(๓) **โสนน้อย** จากนิทานพื้นบ้าน เรื่อง โสนน้อยเรือนงาม ในเรื่องนี้ รัชบทเป็น ลูกของนางบุญเรือน แม่เลี้ยงใจดี กับนายลม ผู้เป็นพ่อ ที่นอกจากนี้เหล่าแล้ว ยังเป็นคนมีมีจิตวิญญู หว่าโสนน้อยเป็นเด็กกาดกึกก่ เกิดมาแล้วจะพาคนตายเข้าบ้าน โดยเริ่มจากเกิดมาแล้ว ทำให้แม่ตาย ชีวิตนั้นปลาย ได้อยู่ร่วมกับ เอื้อย ในฐานะเจ้าหญิง แห่งนครรัฐนาร์เนีย

(๔) **สินสมุทร** กับ (๕) **สุดสาคร** สองพี่น้อง จากวรรณคดี เรื่อง พระอภัยมณี ในเรื่องนี้ ทั้งสองคน รัชบทเป็น พี่น้องชาวเล ผู้มีพ่อเดียวกัน มีแม่คนละคน แต่เขาสองคนก็รักใคร่กันดีมาก พ่อกับแม่พากันออกเรือไปค้าขาย ปลอมให้อยู่กับบ้า ที่จู้จี้ขี้บ่น ผ่านไปนานหลายปี พวกเขาต้องการออกตามหาพ่อ กับแม่ เมื่อพบกับ สังข์ เอื้อย โสนน้อย ซึ่งมีจุดประสงค์เดียวกัน จึงตกลงพร้อมใจกัน ออกผจญภัยไปตามพ่อกับแม่ด้วย

(๖) **รจนา** หรือ รจนารินี บุตรีคนเดียวของ สมลักษณ์ วงศ์นารา ประธานผู้ปกครอง แห่งนครรัฐเทพนารา กับท่านหญิงมณฑิรา พบรักและแต่งงานกับ สังข์วุฒิ หลังบิดาถูกพวกกบฏ สังหารจนตาย เธอได้รับการสถาปนา เป็นประธานนครรัฐคนใหม่ ปกครองร่วมกันกับสามี

(๗) **พลายงาม** จากวรรณคดีไทย เรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน ในเรื่องนี้ รัชบทเป็น ลูกของนางพิม ซึ่งเป็นหลานของ นางทอง แห่งเมืองกาญจนนา มีพ่อ แต่ติดคุก กำลังจะถูกพ่อเลี้ยงหัวล้านฆ่า ที่ป่าแห่งหนึ่ง แต่เอื้อยกับโสนน้อย ช่วยไว้ทัน จึงได้เป็นเพื่อนกัน ต่อมาเมื่อโตเป็นหนุ่มสาว โสนน้อย กับ พลายงาม ก็มีจิตผูกพันกันในฐานะคนรัก แต่พลายงาม จะต้องแต่งงานกับ สร้อยมณี ตามบัญชาของ ย่าทอง โสนน้อย จำเป็นต้องตัดใจ ขวน เอื้อย เพื่อนรัก ออกจากบ้านของย่าทองไป

(๘) **สิงห์คำ** หรือ สิงห์ นำบุคลิกตัวเอกจากนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ขวานฟ้าหน้าดำ มาแสดงเป็น สิงห์คำ ในเรื่องนี้ รัชบทเป็น ลูกของช่างไม้สลัก เขาจึงคุ้นเคยกับขวาน และใช้ขวานเป็นอาวุธ เขาเกิดมามีปานดำรูปสายฟ้า ที่ใบหน้า มีภูมิพลังพิเศษมาตั้งแต่เกิด สิงห์ มีภูมิด้านทานกระแสไฟฟ้าแรงสูง ต่อมา เป็นเพื่อนร่วมทาง ร่วมทุกข์ ร่วมสุข ช่วงที่เอื้อยกับโสนน้อย ต้องออกผจญภัย ต่อสู้กับเหล่าคนร้าย ในนครรัฐเทพนารา

(๙) **นายหญิงพันธุ์รัฐ** จากบทบาท นางยักษ์พันธุ์รัฐ ในวรรณคดี เรื่อง สังข์ทอง ในเรื่องนี้ รับบทเป็น เจ้าผู้ครองนครรัฐอิสระ ผู้ส่งงาามมีชีวิตอมตะ รวากับเทพ นามว่า พันธุ์รัฐ เป็นผู้ยิ่งใหญ่ ในการ สร้างนวัตกรรม พลิคค์ควันตัม นวัตกรรมทางชีวภาพ และเครื่องจักรกล

ตัวละครรอง (extra main character)

(๑๐) **นาเคนทร์** จากบทบาท ของท้าวฤๅษณ์ (พยานาคราช) เจ้าเมืองบาดาล ผู้เป็นเพื่อนของ นางยักษ์พันธุ์รัฐ ในวรรณคดี เรื่อง สังข์ทอง ในเรื่องนี้ รับบทเป็น เฒ่าผู้หังการ สู้กับเหล่าภูติ ปีศาจ สัตว์ร้าย ด้วยเวทกล ที่เขาคิดประดิษฐ์ขึ้น นาเคนทร์ รับภารกิจเลี้ยงดู และสั่งสอนกลยุทธิ์ การต่อสู้ให้แก่ สังข์เอื้อย และโสนน้อย ในช่วงวัยเด็ก แม้นิสัยของเขา จะไม่ชอบเด็ก แต่ความอ่อนหวาน ความซื่อบริสุทธิ์ และความกล้าหาญ ของพวกเด็กๆ นาเคนทร์เกิดความรัก และเป็นห่วงพวกเด็กๆ เหมือนลูกของตัวเอง

(๑๑) **เฒ่าทะเล** จากบทบาทพื้นหลัง ของเรื่อง The Old man and the Sea ในเรื่องนี้ รับบทเป็นผู้เฒ่าชาวเล ที่ชาวบ้านย่านนั้น กล่าวหาว่าเป็นคนบ้า เพราะไม่ชอบคบคนทั่วไป แต่มาถูกใจพวกเด็กๆ เฒ่าทะเล จึงสอนวิธีเดินเรือให้ และมอบเครื่องดนตรีให้สินสมุทร และเครื่องดนตรีนี้ กลายเป็นอุปกรณ์ช่วยชีวิต ของพวกเด็กๆ ในคราวผจญภัยทางทะเล โดยไม่ได้ตั้งใจ เพราะมันสามารถเรียกปลาได้ และมันสามารถสยบพวกผีเสื้อสมุทรได้

(๑๒) **นางทอง** หรือ ย่าทอง จากบท นางทองประศรี ในวรรณคดี เรื่อง ขุนช้าง ขุนแผน ในเรื่องนี้ รับบทเป็น ย่าของพลายงาม มีสามีเป็นทหาร ชื่อ ไกรวัลย์ แต่ถูกเพื่อนรักหักหลัง และตายในสงคราม เป็นผู้มีความรู้ เป็นกุดสตรีตัวอย่าง และเป็นครูผู้สอน ให้เอื้อยและโสนน้อย เรียนรู้วิทยาการ ภาษา ความรู้ต่างๆ

(๑๓) **พ่อใหญ่รักพูน** เป็นปราชญ์ชุมชน ในหมู่บ้านสันติอรุณ ชุมชนแห่งการพึ่งพาตนเอง ซึ่งจำลองวิถีชีวิต วัฒนธรรม จากชุมชนสันติโคก ของชาวอโศก ในประเทศไทย

(๑๔) **สมลักษณ์ วงศ์นารา** จากบทบาทของ ท้าวสามล และ (๑๕) **ท่านหญิง มณฑิรา** จากบทบาทของ พระนางมณฑา ในวรรณคดี เรื่อง สังข์ทอง ในเรื่องนี้ สมลักษณ์ รับบทเป็น ประธานนครรัฐเทพนารา และ ท่านหญิงมณฑิรา ผู้เป็นภริยา มีบุตรีเพียงคนเดียว คือ รจนา

(๑๖) **ยศกร วิมลมาศ** จากบทบาทของ ท้าวยศวิมล และ (๑๗) **คุณจันทน์** จากบทบาทของ พระนางจันทิ ในวรรณคดีเรื่อง สังข์ทอง ในเรื่องนี้ รับบทเป็นพ่อและแม่แท้ๆ ของเด็กชายสังข์วุฒิ

(๑๘) **ธัญชัย** จากบทบาท ศรีธัญชัย ในนิทานพื้นบ้าน เรื่อง ศรีธัญชัย ในเรื่องนี้ รับบทเป็น หลานแท้ๆ ของนายหญิงพันธุ์รัฐ มีนิสัยเจ้าเล่ห์ ริษยา พยาบาท

(๑๙) **เมธาวรรณ** จากบทบาท พระนางจันทาเทวี ในวรรณคดี เรื่อง สังข์ทอง ในเรื่องนี้ ได้รวมเอาอุปนิสัยร้ายของ แม่เฒ่าเจ้าเล่ห์นามสุเมธาเข้าไปด้วย จึงให้ชื่อว่า เมธาวรรณ เป็นภรรยาคนที่สองของ ยศกร วิมลมาศ ผู้ว่านครวิชัยยศ

ตัวละครประกอบ (extra)

นายชิต / แม่เนวล / แม่ปราง คนรับใช้ใกล้ชิด ของบ้านผู้ว่านครวิชัยยศ ทนายบุญยืน
ทนายความ ประจำตัวของ ท่านผู้ว่ายศกร

ตาเปลว / ยายปิ่น ตายาย ของนางจันทน์ แม่ของ เด็กชายสังขวุฒิ ครูเพ็ญ ของพวกเด็กๆ ใน
หมู่บ้านแสงสุข สอนหนังสือ ในวัยเด็กให้แก่ สังข์ เอื้อย และ โสนน้อย

จาดู / ชู / อัง / กาก้า / บันตู / และ มาลา พี่เลี้ยงทั้ง ๖ ที่อาสาพา สังข์ เอื้อย โสนน้อย ออก
จากหมู่บ้านป่าอาถรรพ์

นายพลเบนต์ / ดร.วีรพล / เมธา บุคคลสำคัญ ที่ช่วยผลักดันงานต่างๆ ให้แก่นายหญิงพันธุรัฐ
โดยมี เจน / แทน / พ่อบ้านอาคม เป็นผู้ช่วย

สมภารบุญ เจ้าอาวาสวัดส้ม โดยมี ลุงสิน เป็นผู้ดูแลวัด พร้อมด้วยชาวชุมชนร่มมะ ที่อยู่รอบๆ วัด
ส้ม แห่งเมืองกาญจนนา

บุญทิ้ง / อบเชย สองผัวเมีย และ พริ้ง ผู้อาศัยรับใช้ในบ้านของ ย่าทอง ในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง
ของเมืองกาญจนนา และมี ยายเมี้ยน เป็นทั้งเพื่อน ทั้งผู้รับใช้ใกล้ชิด กับย่าทอง

สร้อยมณี หญิงสาวรุ่น ที่ย่าทอง หมายมั่นจะให้แต่งงานกับ พลายงาม ผู้เป็นหลานชาย เธอเป็น
หลานสาวของ ท่านผู้ว่าเมืองกาญจนนา นามว่า นนทกาญจน์ หรือ คุณนนท์ ผู้เป็นเพื่อนสมัยของย่าทอง

แพรวา / ภูเกียง เป็นหลานของ ยายเพลิน ในชุมชนแออัดที่อยู่ชายขอบ ของนครรัฐเทพนารา
เป็นครอบครัว ที่ให้ที่พักพิงแก่ เอื้อย โสนน้อย และ สิงห์คำ ระยะเวลาที่เข้ามาอาศัยอยู่ในเมืองกรุง

สมภารรัตน์ ประธานสงฆ์ ในชุมชนสันติอรุณ ตอนเป็นฆราวาส เป็นเพื่อนสนิทกับ พ่อใหญ่รักพูน
ปราชญ์ชุมชน

ครูเพ็ญพร ประธานชุมชนสันติอรุณ พร้อมด้วยสมาชิกคนอื่นๆ ได้แก่ ใบพุทธ / แพงดิน / เนียน
และ ลำภู สองสามีภรรยา กับบุตรสาวฝาแฝด ชื่อ พิศพิไล / พิมพ์พิลาส

เอื้องทิพย์ เพื่อนสนิทของ รจนา

พ่อบ้านจรัลพิทักษ์ แม่บ้านประไพ สองสามีภรรยา ผู้รับใช้ในบ้านของประธานนครรัฐเทพนารา เนติ
คนขับรถประจำตำแหน่งประธานนครรัฐ

ลูกขุนพรพิไล และ ลูกขุนทินกร ผู้มีบทบาทสำคัญในสภา

มุขมนตรีพาหิระ / มุขมนตรีสกล / มุขมนตรีสุเทพ เป็นคณะมนตรีคนสำคัญ ของรัฐบาลแห่งนคร
รัฐเทพนารา

นายพลรังสรรค์ แม่ทัพใหญ่ของนครรัฐเทพนารา

ลอร์ดเอลเลป และ **เลดี้ลูซี่** ท่านทูตแห่งนครรัฐมาร์เนีย พร้อมด้วย **เลดี้ชาน่า** บุตรี มาเป็นทูตสร้างสัมพันธไมตรีกับ นครรัฐเทพนารา ต่อมา มีคนร้ายข้ามแดนมาลอบสังหาร แต่ เอื้อย กับ โสณน้อย ช่วยอารักขา ชีวิตให้ปลอดภัย แต่ท่านลอร์ดต้องสูญเสียบุตรไป จึงรับ เอื้อย โสณน้อย ไว้เป็นบุตรบุญธรรม แทนบุตรที่เสียไป และพาไปอยู่ที่มาร์เนียด้วย

- ฯลฯ -

-
- ⁱ เวทกล ต่างจาก เวทมนตร์ เพราะเวทกล คือการใช้พลังจิตร่วมกับพลังการเคลื่อนไหวทางกาย ที่ใช้ในการหลอกล่อเหล่าภูติ ปีศาจ และ สัตว์ร้าย สัตว์บางพวกต้องเคลื่อนไหวเชิงซ้า หรือหยุดนิ่ง แต่บางพวกต้องรวดเร็วในระดับที่ได้เปรียบพวกมัน ส่วนเวทมนตร์ เป็นเรื่องไสยศาสตร์ มนต์ดำ พิสูจน์ทางสาธารณะไม่ได้ นาเคนทร์เป็นนักวิทยาศาสตร์ ไม่ใช่ นักไสยศาสตร์ จึงไม่มีเวทมนตร์แบบพ่อมดแม่มด
- ⁱⁱ แคปซูล ถูกบรรจุอยู่ในโซลิ่งค์ ที่พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา ภายในแคปซูลจะบรรจุสารพันธุกรรม ที่เชื่อมต่อกับระบบประสาท มันจะทำหน้าที่ปรับสายพันธุกรรมดั้งเดิมของสัตว์ สิ่งมีชีวิต ให้กลับมาอยู่ในสภาพเดิม ซึ่งส่งผลต่อเนื้อเยื่อและระบบเซลล์ในร่างกาย ให้กลับสู่สภาพเดิม เป็นนวัตกรรมที่ ดร.วิรพล เพิ่งคิดค้นได้ ตอนที่สังข์เข้าไปในพันธุรัฐครั้งที่สอง และเขาก็ได้มันมา
- ⁱⁱⁱ จันทน์ ให้กำเนิดสังข์ เมื่ออายุ ๑๙ ปี และวันที่สังข์พบแม่ เขามีอายุ ๓๒ ปี แม่ก็ควรจะมียายุ ๕๑ ปี แต่เนื่องจาก สังข์ หลุดเข้าไปในหมู่บ้านไว้เวลา ทำให้อายุจริงของเขาถูกคุกคามไปเกือบ ๕๐ ปี ดังนั้นอายุจริงๆ ของแม่จันทน์ ก็อยู่ราวๆ ๑๐๐ ปี
- ^{iv} เมื่อตีพิมพ์ อาจมีบทแทรก (footnote | tool tip) เพื่ออธิบายฉาก ตัวละคร อุปกรณ์ประกอบฉาก (properties-setup) เพื่อให้ดูสมจริง ดูรายละเอียดใน บทอธิบาย ฉากและองค์ประกอบฉาก (mise-en-scene)